

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De misericordia eius in pauperes, & ægrotos, atque ignotos. XV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

exerceri potest; à fratribus domus eius est maturius arrepta, & pro communi bono seruando vſitatus introducta. Ipſe vero venerandus Pater Florentius, ne vacuum nomen gereret rectoris, ſed in exhibitione operis officium ſacerdotale commendaret, dedit ſcriptoribus exemplum clarum, membranas pumicando, quaterniones lineando, & componendo. Quia licet minùs bene ſcribere ſciret, in preparando tamen alijs neceſſaria, quàm plurimum ſcriptores adiuit manu ſua, oleo ſancto conſecrata.

2. Interdum cum opus eſſet, & tempus vacaret, aſſumpto ſocio libros iam ſcriptos perlegit & correxit; aut de ſcripturis ſanctis aliqua deuota notabilia, ad conſolationem fratrum & exercitationem internorum compilauit. Multum namque gaudium eſt & delectatus, cum pro communi aliquid vtilitatis per diem feciſſet, ſciens hoc Deo gratiſſimum fore. Verùm multitudine clericorum ad eum confluente, cum fama bonitatis eius longiùs reſonaret, requeſitus eſt à multis extraneis, & religioſis viris, & literatis. Idcirco pro animarum ſalute altioribus negotiis oportebat eum intendere, & à priuatis actionibus & internis ſtudijs frequenter abſtinere, & ſpiritualia lucra temporalibus commodis anteferre.

3. Totque conſultandi cauſa ante cameram eius quandoque ſteterunt cupientes ei loqui, aut abſcondita ſua tanquam viro ſancto conſiteri; ve vix ei tranſitus ezeundi pateret, vix tempus pro horis dicendis & neceſſitatibus corporis ſoluendis opportunè ſuper'eſſet. Neminem tamen inconſolatum reliquit; ſed vel incontinenti expediuit, aut altera vice liberum ad ſe reditum ſecundum condictum petentis conceſſit. Contigit aliquoties, vt horas ſuas legere inciperet, & ſuperuenientibus alijs & alijs perquam multis, non poſſet finire Pſalmum, quem inchoaret. Ne ergo radio affectus deſiſteret aperire pulſanti, ait ad ſemetipſum: Adhuc ſemel propter Deum; ſicque ſemel iterauit ſæpe, & fiebat longum, vincens moleſtiam & inquietudinem aliorum in patientia ex charitate fraterna.

CAPVT XV.

*De miſericordia eius in pauperes, & agrotos,
atque ignotos.*

1. **V**irtus quoque miſericordiæ in corde pij patris, inter alia pietatis opera præcipuè floruit & excreuit; quam frequenter cleemoſynarum largitione in pauperes & peregrinos oſtendit & impleuit. Vnde merito de ipſo dici debet, quod de iuſto

iuſto viro in pſalmo decantatur: *Diſperſit, dedit pauperibus iuſtitia* Pſal. III.
eius manet in ſeculum ſeculi. Ipſe enim dominus Florentius fuit
 piſſimus pater pauperum, dulciſſimus conſolator tribulatoꝝ,
 & compatientiſſimus viſitator infirmoꝝ. Qui proſectò ſpi-
 ritu Dei plenus, cum lacte miſerationis habuit vinum zeli &
 ſeruoris: fouens infirmos oleo miſericordiæ, & odio habens
 paſſiones & vitia ipſoꝝ: magna cum maturitate & diſcretio-
 ne, exercens vtrumque in tempore ſuo.

2. Sepe namque egenis & debilibus cibos menſæ ſuæ miſit,
 & ſpecies ſibi ex charitate miſſas, maiori charitate vltèrius, eũ
 aliis indigentibus impertitus eſt. Pauperum etiã nomina in
 ſcriptis habuit, quorũ curam vni aut duobus fratribus ſuis in-
 iunxit, vt hoſpitia honeſta & ſubſidia ſumptuum eius procura-
 rent. Erant autem tunc temporis in oppido Dauentrienſi viri
 quidam honeſti, Deum timentes, ſecundum conſilium domini
 Florentij bene conuerſantes; nec non matronæ aliquæ diuites
 & deuote, miſericordiæ actibus deditæ; quæ eccleſiã Dei ſedu-
 lò viſitantes, & ſacerdotes honorãtes, multa beneficia pauperi-
 bus clericis Deo famulantibus, rogatu & inſtantia eiufdem do-
 mini Florentij libentiſſimè miniſtrabant. Tam pius tamq; dile-
 ctus omnibus apparebat humilis vicarius Chriſti Florentius, vt
 ſi pro aliquo paupere rogaret, citò petitionẽ ſuam impetraſſet.
 Ignotis & extraneis ita affabile ſe præbuit, quaſi amici & cog-
 nati ſui fuiſſent; quærens vnde eſſent, & quo nomine vocaren-
 tur, rogans vt interdum viſitandi gratia ad ſe accederent.

3. Paruulis & iuuenibus naturali innocentia & puritate niten-
 tibus, inſignis caſtitaſis amator ſuam beneuolentiam non abſ-
 condit; ſed pijs verbis ad amandum Ieſum & Mariam eos in-
 ſtruxit, ſuadens eis innocentia ſeruare; quatenus angelis Dei ſi-
 miles facti, in cælo eanticum virginũ decantarent. Triftibus &
 tentatis, hilarẽ ſe exhibuit & ſolatioſum; vt ſi quis offenſus fu-
 iſſet & turbatus, eo viſo & ſecũ parum loquente, mox bene pa-
 carus & cõſolatus ad ſua cum gaudio remearet. Hoc ſæpiſſimè
 expertus ſum in me ipſo & ſocijs meis deuotarijs, qui eius con-
 ſilio eruditi ſumus, & in ſchola Chriſti optimis collationibus
 informati. Sed nec leproſos & aliqua deformitate corporis vi-
 tiatos abhortuit; imò clementiore ſe talibus abiectis perſonis
 curauit exhibere, cognoscens hoc magis placere creatori & ſibi
 glorioſius fore: quia non vilitatem perſonæ, ſed naturæ copulã
 & imaginem Dei in homine conſiderabat.

4. Vidi quendam monoculum, & alium pede claudicantem
 ab ipſo cõuerſos, & probabiles viros poſtea effectos. Cognoui
 etiã quendam leproſum extra mœnia ciuitatis morantẽ, qui

deuotionis gratia ad sacerdotem Dei accessit, loquens cum ipso familiariter, multis hoc idem videntibus & mirantibus, quam humiliter iuxta leprosum sederet. Cui etiam iussit potum dari, & misericordiam utique specialem impendi: quem post plura sacre consolationis verba, dimisit ad propriam mansionem cum suo collega gratiosè redire.

CAPVT XVI.

De refectiōe pauperum, & lauatura miserorum.

2. Cor. 9.

1. **Q**uia verò docente Scriptura diuina, hilarem datorem diligit Deus, libet amplius aliquid narrare de eximia misericordia huius clementissimi patris Florentii, erga inopes & ulcerosos atque deformes, solatia amicorum nō habentes. Igitur misericordissimus pater pauperum, exceptis quotidianis elemosynis in pios mendicantium vsus, omni anno in festo beati Gregorij papæ, duodecim pauperes scholares ad honorem sancti Gregorij, ad suum prandium inuitare solebat: quia beatum Gregorium duodecim pauperes omni die habuisse legerat. Et ego ex commissione eius, aliquos pauperes nominatim mihi expressos, ad domum eius hora prandij introduxi. Qui cibo potuque refecti, alacri corde ad scholas redierunt: & de acceptis beneficijs, Deo laudes & magnas grates largifluo hospiti suo domino Florentio, & fratribus eius retulerunt. Tunc manifestè impletum est, quod per Psalmistam dicitur, & à multis religiosis ante benedictionem mensæ canitur: *Edent pauperes & saturabuntur, & laudabunt Dominum, qui requirunt eum, &c.*

Psal. 21.

2. Similiter in mense Maio, quando herbe agrestes maximè valent pro medicamentis, pius pater non est oblitus pauperum suorum. Sciens ergo multos esse debiles, scabiosos, & ulcerosos, fecit eos ad domum suam venire certo die & hora, pro quadam medicina & corporali balneatione in aquis calidis, cum odoriferis herbis suscipienda. Quibus bene balneatis & lotis lectulum parauit mundissimum pro sudoribus eorum abstergendis. Datoque poculo & consolationis verbo, cum ingenti lætitia ibant ad sua hospitia, mutuo inter se conferentes: Quam bonus & pius homo est iste dominus Florentius & quam boni fratres sunt isti cum eo habitantes, qui nobis propter Deum gratis talia præstant?

3. Quodam tempore in quadragesima (cum tempora essent aliquatenus cara, & pauperes mendicantes grauarentur inopia) multi ad solatiū misericordis patris Florentij obsecrando con-

fuge-